

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยห้าสิบเจ็ด

การคลี่คลายสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของไชรัสในพระธรรมดาเนียล

Jeff Pippenger

2024-03-25

ในข้อหนึ่งของบทที่สิบ เราได้รับแจ้งว่าเป็นปีที่สามแห่งรัชกาลไชรัส แต่ในบทที่หนึ่ง เราได้รับแจ้งว่าดาเนียลมีชีวิตอยู่ หรือคงอยู่ จนถึงปีแรกแห่งรัชกาลไชรัสเท่านั้น

และดาเนียลยังคงอยู่จนถึงปีแรกแห่งรัชกาลกษัตริย์ไชรัส ดาเนียล 1:21

เป็นเวลาสองปีที่ไชรัสทรงปกครองร่วมกับดาร์ริอุสชาวมิเดียโดยสาระสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นปีที่สามของพระองค์ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นปีแรกของพระองค์ด้วย

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไชรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีพระวามะเรื่องหนึ่งถูกสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเชซซาร์; และเรื่องนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน; และท่านก็เข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

ในเชิงพยากรณ์ ไชรัสถูกนำเสนอไว้ทั้งในนิมิตแรกและนิมิตสุดท้ายของดาเนียล ดาเนียลบทที่หนึ่ง ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วในบทความก่อนหน้านี้ เป็นภาพแทนทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งถูกระบุในคำพยากรณ์

ทูตนั้นย่อมมีลักษณะเชิงพยากรณ์ทั้งหมดของทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ขั้นตอนทั้งสามของข่าวประเสริฐนรินทร์ซึ่งเป็นภาพแทนในทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง คือ “จงยำเกรงพระเจ้า” “ถวายพระเกียรติแด่พระองค์” เพราะ “ถึงเวลาพิพากษาของพระองค์แล้ว”

เพราะดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสาม “ยำเกรงพระเจ้า” พวกเขาจึงเลือกปฏิบัติเสธอาหารของบาบิโลน และคงดำเนินชีวิตแบบมังสวิรัตอยู่ต่อไป ในการทดสอบด้วยสายตาซึ่งตามมานั้น ดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามได้ “ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” ด้วยรูปลักษณ์อันมีสุขภาพดีของพวกเขา ซึ่งตรงกันข้ามกับบรรดาผู้รับประทานอาหารของบาบิโลน หลังจากสามปี “โมงยามแห่งการพิพากษา” ก็มาถึง เมื่อเนบูคัดเนสซาร์ทรงทดสอบพวกเขา และทรงพบว่าพวกเขามีสติปัญญามากกว่านักปราชญ์ทั้งสิ้นของบาบิโลนถึงสิบเท่า

ขั้นตอนสามประการของข่าวประเสริฐนรินทร์ยังได้รับการนำเสนอไว้ในบทสุดท้ายของพระธรรมดาเนียลด้วย ในฐานะกระบวนการซึ่งการเพิ่มพูนแห่งความรู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทำให้ขาวสะอาด และทดลองผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างซึ่งถูกเปิดผืน ณ เวลาปลาย ในบทแรกของพระธรรมดาเนียล เช่นเดียวกับในบทสุดท้าย ได้มีการชี้ให้เห็นขั้นตอนสามประการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ซึ่งครอบคลุมทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ไว้ด้วย เพราะบทที่หนึ่งคือข่าวประเสริฐนรินทร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง บทที่สองของพระธรรมดาเนียลจึงเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ ซึ่งมีการนำเสนอการทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้ายหรือพระนายของพระคริสต์ ดังที่เป็นอยู่ในการทดสอบประการที่สองในขั้นตอนสามประการของบทที่หนึ่ง

เพราะบทที่หนึ่งและบทที่สองของดาเนียลเป็นภาพแทนทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ บทที่สามและการทดสอบบนที่ราบดูราจึงเป็นภาพแทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม พร้อมด้วยคำเตือนมิให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ในบทที่หนึ่งของดาเนียล มีการกล่าวถึงปีแรกแห่งรัชกาลไชรัส และในบทที่สิบ ซึ่งเป็นนิมิตสุดท้ายของดาเนียล

ไซรัสถูกกล่าวถึงในปีที่สามแห่งรัชกาลของท่าน แต่เราทราบว่าเป็นปีแรกของท่าน เพราะดาเนียลดำรงอยู่เพียงจนถึงปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสเท่านั้น

ฉะนั้น ไซรัสจึงเป็นสัญลักษณ์ของปีแรกปีหนึ่งที่ครอบคลุมสามปี เขาเป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ปีแรกของไซรัสถูกกล่าวถึงในข้อสุดท้ายของนิมิตแรกของดาเนียล และจากนั้นก็ถูกกล่าวถึงอีกครั้งในข้อแรกของนิมิตสุดท้ายของดาเนียล เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักถึงสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของไซรัส และในเบื้องต้นเรากำลังชี้ว่าเขาเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ข้อนี้สามารถยืนยันได้ในเชิงพยากรณ์จากข้อเท็จจริงที่ว่าดาเนียลระบุว่าปีที่สามของเขาเป็นปีแรกของเขา แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ สิ่งนี้ถูกระบุไว้โดยพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกที่เขาทรงประกาศออกไป

การต่อสู้ที่กาเบรียลกำลังเผชิญอยู่กับบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซียในบหที่สิบ นั้น เกี่ยวข้องกับการนำไซรัสไปสู่จุดที่เขาจะดำเนินการต่อและประกาศกฤษฎีกาฉบับแรกในจำนวนสามฉบับ ซึ่งจะอนุญาตให้พวกยิวกลับไปและสร้างกรุงเยรูซาเล็มกับพระวิหารขึ้นใหม่ กฤษฎีกาฉบับที่สามจะเป็นเครื่องหมายเริ่มต้นของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 กฤษฎีกาฉบับที่สามเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และฉะนั้น กฤษฎีกาฉบับแรกของไซรัสจึงเป็นตัวแทนของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในปี ค.ศ. 1798 ไซรัสเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และด้วยเหตุนี้ ในพระธรรมดาเนียล ปีแรกของท่านจึงเป็นตัวแทนของสามปี

ฉะนั้น ไซรัสจึงเป็นสัญลักษณ์แทน “วาระแห่งที่สุดปลาย” เพราะเมื่อทูตสวรรค์องค์แรก (ไซรัส) มาถึงในปี 1798 นั้นเอง “วาระแห่งที่สุดปลาย” ก็มาถึง และพระธรรมดาเนียลก็ถูกเปิดเผย ชื่อไซรัสเชื่อกันว่ามีรากมาจากคำเปอร์เซียโบราณ “Kūrus” ซึ่งหมายถึง “ดวงอาทิตย์” ผนวกกับคำเอลาไมต์ “kursh” ที่หมายถึง “บัลลังก์” อันบ่งชี้ถึงความเชื่อมโยงกับสิทธิอำนาจแห่งกษัตริย์หรือความเป็นราชา อีสยาห์ก็กล่าวถึงลักษณะเหล่านี้ของไซรัสเช่นกัน

ผู้ตรัสถึงไซรัสว่า “เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา และเขาจะกระทำตามความประสงค์ทั้งสิ้นของเรา” แม้เมื่อก้าวแก่เยรูซาเล็มว่า “เจ้าจะได้รับการก่อสร้างขึ้น” และกล่าวแก่พระวิหารว่า “รากฐานของเจ้าจะถูกวางลง” พระยาห์เวห์ตรัสดังนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ คือแก่ไซรัส ผู้ซึ่งเราจับมือขวาของเขาไว้ เพื่อปราบประชาชาติต่อหน้าเขา และเราจะปลดสายรัดเอวของบรรดากษัตริย์ เพื่อเปิดบานประตูต่อหน้าเขา และประตูทั้งหลายจะไม่ปิด เราจะไปข้างหน้าเจ้า และจะกระทำที่คาดเดายให้ตรง เราจะหุบประตูสำริดให้แหลกเป็นชิ้น ๆ และจะฟันดาลเหล็กให้ขาดออก และเราจะมอบขุมทรัพย์แห่งความมิด และทรัพย์สมบัติที่ซ่อนไว้ในที่ลับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ ผู้ทรงเรียกเจ้าตามชื่อ ว่าเราเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะเห็นแก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา และอิสราเอลผู้ซึ่งเราได้ทรงเลือกไว้ เราจึงได้เรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า เราได้ขนานนามเจ้า แม้ว่าเจ้ายังไม่รู้จักเรา เราคือพระยาห์เวห์ และไม่มีอื่นใดอีก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา เราได้คาดเอวให้เจ้า แม้ว่าเจ้ายังไม่รู้จักเรา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้รู้ ตั้งแต่วางอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ตะวันตก ว่าไม่มีผู้ใดอื่นนอกจากเรา เราคือพระยาห์เวห์ และไม่มีอื่นใดอีก อีสยาห์ 44:28-45:6

ไซรัสเป็นแบบของพระคริสต์ เพราะท่านเป็น “ผู้ที่ทรงเจิมไว้” ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับการเรียกว่า “ผู้เลี้ยง” ของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นและวางรากฐานของพระวิหาร ท่านคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดประตูที่ปิดไว้ ดังเช่นพระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ทรงเปิดและไม่มีผู้ใดเปิดได้

และทรงปิดและไม่มีผู้ใดเปิดได้ และไซรัสได้รับ "ทรัพย์สินสมบัติแห่งความมิด และทรัพย์สินอันซ่อนไว้ในที่ลับ"
ไซรัสทำให้หมุดหมายหลายประการสำเร็จบนเส้นแห่งขบวนการปฏิรูปต่าง ๆ

ท่านกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกมาถึง เมื่อหนังสือของดาเนียลถูกเปิดผนึก
และต่อจากนั้นก็มีความรู้เพิ่มพูนขึ้น ซึ่งมาจาก "ทรัพย์สินสมบัติแห่งความมิด และความมั่งคั่งที่ซ่อนไว้ในที่ลับ"
"ทรัพย์สินสมบัติแห่งความมิด และความมั่งคั่งที่ซ่อนไว้ในที่ลับ" นั้น ประกอบขึ้นเป็น "รากฐาน" ที่ถูก "ก่อสร้าง"
และเป็น "พระวิหาร" ที่จะถูก "วางลง" พระคริสต์ ผู้ซึ่งไซรัสเป็นแบบลวงหน้า คือ "ผู้ที่ทรงเจิม"
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระคริสต์ทรงได้รับการเจิมในพิธีบัพติศมาของพระองค์ ฉะนั้น
ไซรัสจึงมิใช่เพียงการมาถึงของทูตสวรรค์องค์แรกเท่านั้น

เขายังเป็นทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งประทานฤทธิ์แก่ทูตสวรรค์องค์แรกเมื่อทูตนั้นลงมา
ดังที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาเมื่อพระคริสต์ทรงได้รับการเจิม เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
พระคริสต์ทรงเปิดประตู หรือ "ประตูเมือง" เข้าสู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุด ซึ่งเป็นประตูที่เคยปิดไว้
ไซรัสยังเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย

ไซรัสคือทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งนั้นครอบครององค์ประกอบทั้งสี่ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ ไซรัสคือกาลอวสานในปี
1798 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมาถึง เขาเป็นตัวแทนของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้รับการเสริมกำลัง (เจิม) เขาเป็นตัวแทนของงานวางรากฐาน
ดังที่แสดงโดยการจัดทำแผนภูมิปี 1843 ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842

เขาเป็นตัวแทนของการก่อสร้างพระวิหาร

ดังที่ชนชั้นสองฝ่ายถูกแยกออกจากกันในการผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844

และเขายังเป็นตัวแทนของการแยกครั้งที่สองในการผิดหวังครั้งใหญ่เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

หลักหมายทั้งปวงของขบวนการปฏิรูปของพวกเขาไม่ว่าได้ถูกจำลองแบบไว้โดยไซรัส

และฉะนั้นหลักหมายเหล่านั้นก็เป็นแบบจำลองของหลักหมายแห่งขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย
ขบวนการมิลเลอไรต์ได้มีหมายสำคัญลวงหน้าซึ่งพระคริสต์ทรงชี้ว่า

จะเกิดขึ้นก่อนประวัติศาสตร์ของพวกเขาไมลเลอไรต์

"คำพยากรณ์มิได้เพียงบอกล่วงหน้าถึงลักษณะและจุดมุ่งหมายแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์เท่านั้น
แต่ยังเสนอหมายสำคัญซึ่งมนุษย์จะพึงรู้ได้ว่าเมื่อใดการเสด็จมานั้นใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูตรัสว่า
'จะมีหมายสำคัญในดวงอาทิตย์ ในดวงจันทร์ และในดวงดาวทั้งหลาย' ลูกา 21:25 'ดวงอาทิตย์จะมิดไป
และดวงจันทร์จะไม่ให้แสงสว่างของมัน และดวงดาวทั้งหลายในฟ้าสวรรค์จะตกลงมา

และบรรดาอำนาจซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์จะหวั่นไหว

แล้วเขาทั้งหลายจะให้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆด้วยฤทธิ์เดชและพระสิริอันยิ่งใหญ่' มาระโก

13:24-26 ผู้เผยพระวจนะในพระธรรมวิวรณ์ได้พรรณนาถึงหมายสำคัญประการแรกซึ่งจะมาก่อนการเสด็จ
มาครั้งที่สองไว้ดังนี้ว่า 'เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และดวงอาทิตย์ก็ดำไปเหมือนผ้ากระสอบทำด้วยขนสัตว์
และดวงจันทร์ทั้งดวงก็กลายเป็นดังโลหิต' วิวรณ์ 6:12"

"หมายสำคัญเหล่านี้ได้เป็นที่ประจักษ์ก่อนการเปิดศตวรรษที่สิบเก้า ในการทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จ
ได้เกิดแผ่นดินไหวที่นาสะพริงก์ลัวด์ที่สุดเท่าที่เคยมีการบันทึกไว้ ในปี ค.ศ. 1755" The Great
Controversy, 304.

หมายสำคัญซึ่งประกาศการเสด็จมาครั้งที่สองได้เริ่มขึ้นไม่นานก่อนปี 1798 คือในปี 1755 ปี 1798

เป็นจุดสิ้นสุดของการเป็นเชลยของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งซิสเตอร์ไว้ท์สอน
ว่าได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ท์โดยการเป็นเชลยตามตัวอักษรของอิสราเอลตามตัวอักษรในบาบิโลนตามตัวอักษร

ชร ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อครบเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย เมื่อไซรัสเข้าไปทางประตูที่เปิดอยู่ เข้ายึดบาบิโลน และประหารเบลซัสซาร์.

“ทุกวันนี้คริสตจักรของพระเจ้ามีเสรีที่จะดำเนินแผนการแห่งสวรรค์เพื่อความรอดของมนุษยชาติที่หลงหาย ให้สำเร็จลุล่วง สำหรับหลายศตวรรษที่ผ่านมา ประชากรของพระเจ้าต้องทนทุกข์ภายใต้การจำกัดเสรีภาพของตน การประกาศข่าวประเสริฐในความบริสุทธิ์แท้ถูกห้ามไว้ และผู้ใดก็ตามที่กล้าฝ่าฝืนข้อบังคับของมนุษย์ก็ต้องรับโทษอันร้ายแรงที่สุด ผลที่ตามมาคือ สวอนองุ่นฝ่ายศีลธรรมอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแทบจะถูกปล่อยทิ้งไว้โดยสิ้นเชิง ประชาชนถูกพรากจากความสว่างแห่งพระวาระของพระเจ้า ความมืดแห่งความผิดพลาดและความเชื่อโชคลางคุกคามที่จะลบเลือนความรู้เกี่ยวกับศาสนาแท้จริงให้สิ้นไป คริสตจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกตกอยู่ในสภาพเชลยอย่างแท้จริงตลอดช่วงเวลาอันยาวนานแห่งการขมเหงอย่างไม่ปราณีนี้ เช่นเดียวกับที่ชนชาติอิสราเอลถูกกวาดไปเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลน ในช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลยนั้น” Prophets and Kings, 714.

การสิ้นสุดแห่งเจ็ดสิบปีในบาบิโลนเป็นแบบแห่งปี 1798 และมีหมายสำคัญที่เกิดขึ้นก่อนปี 1798 ซึ่งประกาศว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามาแล้ว

“การปรากฏมาของกองทัพของไซรัสหน้ากำแพงกรุงบาบิโลน เป็นหมายสำคัญแก่พวกยิวว่าการปลดปล่อยพวกเขาออกจากการเป็นเชลยกำลังใกล้เข้ามาแล้ว กว่าหนึ่งศตวรรษก่อนการประสูติของไซรัส พระวิญญาณแห่งการดลใจได้กล่าวถึงเขาโดยระบุนามไว้ และได้ทรงให้มีการบันทึกงานที่แท้จริงซึ่งเขาจะกระทำในการเข้ายึดกรุงบาบิโลนโดยไม่ทันรู้ตัว และในการเตรียมหนทางสำหรับการปล่อยบรรดาบุตรแห่งการเป็นเชลยให้เป็นอิสระ” Prophets and Kings, 551.

ไซรัสยังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของหมายสำคัญซึ่งเกิดขึ้นก่อนปี 1798 ด้วย บรรดานักประวัติศาสตร์ก่อนข้างคลุมเครือเกี่ยวกับการปกครองของดาร์ริอัสและไซรัส แต่พระวาระของเจ้านั้นชัดเจน จักรวรรดิมีโด-เปอร์เซียได้สืบต่อจากจักรวรรดิบาบิโลน และกษัตริย์องค์แรกของมีโด-เปอร์เซียคือดาร์ริอัส แม้ว่าผู้ที่เป็นแม่ทัพและพิชิตบาบิโลนในคืนงานเลี้ยงครั้งสุดท้ายของเบลซัสซาร์จะเป็นไซรัสผู้เป็นหลานของท่านก็ตาม ทั้งไซรัสและดาร์ริอัสต่างเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของช่วงเวลาสิ้นสุดแห่งการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี ซึ่งเป็นภาพแทนของเวลาแห่งอวสานในปี 1798 และยังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเวลาแห่งอวสานในปี 1989 ด้วย

เวลาแห่งอวสานในประวัติศาสตร์ของโมเสสถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการประสูติของอาโรนและโมเสส ซึ่งห่างกันสามปี ประวัติศาสตร์นั้นเป็นแบบอย่างอย่างสมบูรณ์ที่สุดของประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ และเวลาแห่งอวสานในประวัติศาสตร์นั้นถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการบังเกิดของยอห์น และอีกหกเดือนต่อมาคือการบังเกิดของพระเยซูผู้ทรงเป็นญาติของเขา

เวลาแห่งอวสานมีหมุดหมายสองประการ และทั้งดาร์ริอัสกับไซรัสต่างก็เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี ซึ่งเป็นแบบอย่างของการสิ้นสุดแห่งการเป็นเชลยหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี บาทพลร้ายแรงของสัตว์ร้ายฝ่ายสันตะปาปาในปี 1798 ตามมาด้วยการตายของผู้ที่ได้ชื่ออยู่บนและครอบครองเหนือสัตว์ร้ายนั้นในปีถัดมา ในปี 1989 เรแกนและบุชผู้พ่อ ต่างก็เป็นประธานาธิบดีทั้งคู่

ไซริสเป็นเครื่องหมายแห่งสำคัญที่ประกาศถึงเวลาปลาย และเขาเป็นเครื่องหมายบ่งชี้เวลาปลายนั้น เขาเป็นเครื่องหมายแห่งความรู้ที่ทวีขึ้น และแห่งการเสริมกำลังของข่าวสารแรกเมื่อทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมา และเขาเป็นเครื่องหมายแห่งพระราชกิจซึ่งต่อจากนั้นได้ถูกหยิบยกขึ้นในการวางรากฐาน คือพระราชกิจแห่งการก่อสร้างพระวิหาร และการมาถึงของทูตสวรรค์ที่สามเมื่อผู้ทรงเป็นผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซริสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีเรื่องหนึ่งถูกสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทชซซาร์ และเรื่องนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้นั้นยาวนาน และท่านก็เข้าใจเรื่องนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ในครั้งนั้นข้าพเจ้า ดาเนียล กำลังโสภณอยู่ตลอดสามสัปดาห์เต็ม ข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารโอชะเลย ทั้งเนื้อและเหล้าองุ่นก็มิได้ล่วงเข้าปากของข้าพเจ้า ทั้งข้าพเจ้าก็มิได้ชโลมตัวเลย จนครบสามสัปดาห์เต็ม และในวันที่ยี่สิบสี่แห่งเดือนที่หนึ่ง ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมฝั่งแม่น้ำใหญ่ ซึ่งคือฮิดเดเคล ดาเนียล 10:1-4

สัญลักษณ์ของไซริสและเบลเทชซซาร์เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ช่วงหนึ่งโดยเฉพาะในวารสารสุดท้าย

สัญลักษณ์ของเบลเทชซซาร์บอกให้เราทราบว่ามีประชาชนที่ถูกเป็นตัวแทนนั้นคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้เป็นคนรุ่นสุดท้ายของประชากรแห่งพันธสัญญา

พวกเขาถูกจัดวางไว้ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ไซริสเป็นตัวแทน

ซึ่งเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่นำหน้าปี 1798 และ 1989 และวันที่ 11 กันยายน 2001

เพราะไซริสเป็นตัวแทนของหมุดหมายเหล่านั้นทั้งหมด เขายังเป็นตัวแทนของความผิดหวังในวันที่ 18

กรกฎาคม 2020 และแม้กระทั่งกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในสหรัฐอเมริกา

กฎเกณฑ์ในการสืบให้ทราบว่านิมิตสุดท้ายของดาเนียลถูกวางไว้ ณ ที่ใดในเชิงพยากรณ์นั้น

ย่อมทราบได้จากสิ่งที่ดาเนียลรู้

ในข้อหนึ่ง ดาเนียล (เบลเทชซซาร์) มีความเข้าใจทั้ง "เรื่อง" และ "นิมิต" ด้วย "เรื่อง" นั้นคือคำภาษาฮีบรูว่า "dabar" ซึ่งมีความหมายว่า "ถ้อยคำ" และกาเบรียลใช้คำนี้เพื่อเป็นตัวแทนของนิมิต "chazon"

ว่าด้วยระยะเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี ("เจ็ดกาล") ส่วนนิมิตในข้อหนึ่งซึ่งดาเนียลเข้าใจนั้น คือ นิมิต "mareh" ว่าด้วยระยะเวลาสองพันสามร้อยปี ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้ายมิได้เข้าใจ "เจ็ดกาล" ณ

เวลาสิ้นยุคในปี 1989 พวกเขามิได้เข้าใจ "เจ็ดกาล" จนกระทั่งหลังวันที่ 11 กันยายน 2001 ดังนั้น

ดาเนียลจึงต้องอยู่ในช่วงเวลาของขบวนการปฏิรูปเชิงพยากรณ์ซึ่งไซริสเป็นตัวแทนภายหลังวันที่ 11 กันยายน

2001 เพราะดาเนียลซึ่งเป็นตัวแทนของขบวนการพยากรณ์สุดท้าย เข้าใจทั้ง "เรื่อง" และ "นิมิต"

ดาเนียลถูกระบุว่าอยู่ในช่วงเวลาแห่งการไว้ทุกข์ยี่สิบเอ็ดวัน "ในวันเหล่านั้น" แห่งการไว้ทุกข์ ดาเนียลได้เข้าใจ

"สิ่งนั้น" และเขาก็มีความเข้าใจใน "นิมิต" ด้วย ความจริงที่ "สิ่งนั้น" เป็นตัวแทน

ได้ถูกสำแดงแก่ดาเนียลในช่วงวันแห่งการไว้ทุกข์ ประชากรของพระเจ้าถูกนำเสนอว่าอยู่ในสภาพ "ไว้ทุกข์"

ในแนวเส้นแห่งการปฏิรูปก่อนถึงเสียงร้องที่ขึงคินเล็กน้อย

การไว้ทุกข์นั้นถูกนำเสนอโดยมารธาและมารีย์ซึ่งไว้ทุกข์เพื่อลาซารัส

ก่อนหน้าการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัยชนะ และได้ถูกยกเป็นภาพประกอบโดยความท้อถอยหลังความผิดหวังครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ดังที่เยเรมีย์ได้ถ่ายทอดไว้

ข้าพระองค์ได้พบพระวามะของพระองค์ และข้าพระองค์ก็ได้กินพระวามะนั้น

และพระวามะของพระองค์เป็นความยินดีและความชื่นบานแห่งใจของข้าพระองค์

เพราะข้าพระองค์ได้รับการเรียกขานตามพระนามของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าจอมโยธา

ข้าพระองค์มิได้นิ่งอยู่ในที่ประชุมของคนเยาะเย้ย และมิได้เปรมปรีดี

ข้าพระองค์นั่งอยู่ลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์

เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เต็มเปี่ยมด้วยความเดือดดาล
เหตุใดความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงต่อเนื่องไม่สิ้นสุด และบาดแผลของข้าพระองค์จึงรักษาไม่หาย
ซึ่งปฏิสตรีที่จะรับการเยียวยา? พระองค์จะทรงเป็นเสมือนผู้มสาต่อข้าพระองค์โดยสิ้นเชิง
และเป็นเสมือนสายน้ำที่เหือดแห้งไปหรือ? เยเรมีย์ 15:16-18

เยเรมีย์มิได้ “เปรมปรีดี” ดังที่พลเมืองแห่งโสโดมและอียิปต์ได้กระทำในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด
เมื่อพยานทั้งสองถูกฆ่า การ “ไม่เปรมปรีดี” ก็คือการไว้ทุกข์
การไว้ทุกข์ของเบลเทซซาร์ซีให้เห็นถึงการไว้ทุกข์ที่สัมพันธ์กับการตายของพยานทั้งสอง เมื่อวันที่ 18
กรกฎาคม 2020 และ 3 พฤศจิกายน 2020
พยานทั้งสองของเขาโปรเตสแตนต์แท้จริงและเขาริพับลิกันของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน
ได้ถูกสังหารในถนนแห่งโสโดมและอียิปต์ ซึ่งเป็นที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขนด้วย
เมืองค้พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขน เหล่าสาวกของพระองค์ก็เริ่มไว้ทุกข์
พยานทั้งสองนั้นได้ถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ว่าเป็นโมเสสและเอลียาห์

มีการอ้างถึงพระคริสต์ในฐานะมีคาเอลอยู่ห้าครั้งในพระคัมภีร์ สามครั้งในพระธรรมดาเนียล
หนึ่งครั้งในพระธรรมยูด และอีกครั้งหนึ่งในพระธรรมวิวรณ์ ในบทที่สิบ ซึ่งบัดนี้เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น
มีการกล่าวถึงมีคาเอลสองครั้ง คือในข้อสิบสามและข้อยี่สิบเอ็ด และต่อมาอีกครั้งในบทที่สิบสอง ข้อหนึ่ง
พระองค์ทรงได้รับการระบุไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสอง ข้อเจ็ด ในพระธรรมยูด
มีการระบุว่ามิคาเอลเป็นผู้ทำให้โมเสสเป็นขึ้นจากความตาย ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด
โมเสสเป็นพยานคนหนึ่งทีนอนตายอยู่บนถนนนั้น

เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่เตือนความทรงจำของท่านทั้งหลาย แม้ว่าท่านเคยรู้อะไรแล้ว ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ครั้นทรงช่วยประชาชนให้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์แล้ว ภายหลังได้ทรงทำลายบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อเสีย
และเหล่าทูตสวรรค์ซึ่งมิได้รักษาฐานะเดิมของตนไว้ แต่ได้ละทิ้งที่อยู่ของตนเองนั้น
พระองค์ได้ทรงจองจำไว้ด้วยโซ่นิรันดร์ภายใต้ความมืด จนถึงการพิพากษาในวันยิ่งใหญ่
ดังเช่นเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ และบรรดาเมืองโดยรอบ ซึ่งได้มอบตนแก่การล่วงประเวณี
และติดตามเนื้อหนังอันแปลกประหลาดในทำนองเดียวกัน ก็ถูกตั้งไว้เป็นแบบอย่าง
โดยต้องทนรับการลงโทษแห่งไฟนิรันดร์ ฉะนั้นใด คนช่างฝันโสโครกเหล่านี้ก็ฉนั้นนั้น
คือทำให้เนื้อหนังเป็นมลทิน หมิ่นแคลนอำนาจปกครอง และกล่าวร้ายต่อผู้มีศักดิ์ศรี
แต่มีคาเอลอัครทูตสวรรค์ เมื่อโต้แย้งกับมารเกี่ยวกับศพของโมเสส
ก็ยังมีได้บังอาจกล่าวคำกล่าวหาอย่างหยาบช้าต่อมัน หากแต่กล่าวว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงขนานบเจ้าเกิด” ยูดา 5-9.

ในพระธรรมยูด ภายใต้อิทธิพลของทั้งเมืองโสโดมและอียิปต์
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนนครใหญ่ที่โมเสสและเอลียาห์ถูกสังหารในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด พระคริสต์
ผู้ทรงปรากฏแทนด้วยมีคาเอล ทรงให้กายของ โมเสสเป็นขึ้นมา
โมเสสและเอลียาห์ได้ตายอยู่เป็นเวลาสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
และวันแห่งการไว้ทุกข์สำหรับเบลเทซซาร์ซีก็สิ้นสุดลงเมื่อมีคาเอลเสด็จลงมาจากรสวรรค์ ทีละบรรทัด
ดาเนียลบทที่สิบ ข้อหนึ่งถึงสี่
กำลังซบช่วงเวลาแห่งการไว้ทุกข์ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อพยานทั้งสองได้รับการให้เป็นขึ้นมาโดยมีคาเอล
เราจะศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“พระบิดาทรงเลือกโมเสสและเอลียาห์ให้เป็นผู้สื่อสารของพระองค์ไปยังพระคริสต์
และทรงให้พระองค์ได้รับพระสิริด้วยแสงสว่างแห่งสวรรค์

อีกทั้งสนทนากับพระองค์เกี่ยวกับความทุกข์ระทมที่กำลังจะมาถึงของพระองค์ เพราะเขาทั้งสองเคยดำเนินชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกในฐานะมนุษย์; เขาทั้งสองได้ประสบกับความโศกเศร้าและความทุกข์ทรมานของมนุษย์ และสามารถเห็นอกเห็นใจต่อการทดลองของพระเยซูในชีวิตของพระองค์บนแผ่นดินโลกได้ เอลียาห์ ในฐานะผู้เผยพระวจนะต่อชนชาติอิสราเอล ได้เป็นผู้แทนของพระคริสต์ และงานของท่านก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับพระราชกิจของพระผู้ช่วยให้รอดในระดับหนึ่ง และโมเสส ในฐานะผู้นำของชนชาติอิสราเอล ได้ยืนอยู่ในฐานะของพระคริสต์ สนทนากับพระองค์และดำเนินตามคำทรงนำของพระองค์; ฉะนั้น บุคคลทั้งสองนี้ ท่ามกลางบรรดาหมู่ชนทั้งสิ้นที่ชุมนุมอยู่รอบพระที่นั่งของพระเจ้า จึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุดที่จะมาปรนนิบัติพระบุตรของพระเจ้า”

“เมื่อโมเสสซึ่งกริ้วด้วยความไม่เชื่อของชนชาติอิสราเอล ใช้ไม้เท้าตีศิลาในความโกรธ และจัดหาหน้าที่พวกเขาร้องขอให้แก่เขา เขาได้ยกสง่าราศีมาไว้กับตนเอง เพราะจิตใจของเขาหมกมุ่นอยู่กับความอวดดีและความต้อริ้นของอิสราเอลจนมิได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเชิดชูพระนามของพระองค์ ในการกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาให้เขากระทำ

แผนการขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือการทรงนำชนชาติอิสราเอลเข้าสู่ที่ค้ำชันอยู่บ่อยครั้ง แล้วในยามที่พวกเขาขัดสนอย่างยิ่งนั้น ทรงช่วยกู้พวกเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ตระหนักถึงความเอาพระทัยใส่เป็นพิเศษที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา และถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ แต่โมเสส

เมื่อยอมตามแรงผลักดันตามธรรมชาติแห่งจิตใจของตน ก็ยึดเอาเกียรติซึ่งเป็นของพระเจ้ามาเป็นของตน ตกอยู่ใต้อำนาจของซาตาน และถูกห้ามมิให้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา หากโมเสสได้ตั้งมั่นอยู่อย่างแน่วแน่ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็คงจะทรงนำเขาเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา และต่อจากนั้นคงจะทรงย้ายเขาขึ้นสู่สวรรค์โดยที่เขามิได้ประสบความตาย”

“เป็นเช่นนั้น โมเสสได้ผ่านความตายไป

แต่พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จลงมาจากรสวรรค์และทรงให้เขาฟื้นคืนชีพก่อนที่ร่างกายของเขาจะเปื่อยเน่า ถึงแม้ว่าซาตานได้โต้แย้งกับมีคาเอลเรื่องร่างของโมเสส และอ้างว่าเป็นเหยื่ออันชอบธรรมของตน เขาก็มีอาจมีชัยเหนือพระบุตรของพระเจ้าได้ และโมเสสพร้อมด้วยร่างกายที่ฟื้นคืนชีพและได้รับพระสิริแล้ว ก็ถูกนำขึ้นไปยังลานแห่งสวรรค์ และบัดนี้เป็นหนึ่งในสองผู้ทรงเกียรติ ซึ่งพระบิดาได้ทรงมอบหมายให้คอยปรนนิบัติพระบุตรของพระองค์”

“โดยการปล่อยให้ตนเองถูกความง่วงครอบงำถึงเพียงนั้น

เหล่าสาวกจึงพลาดถ้อยสนทนาระหว่างผู้สื่อข่าวจากรสวรรค์กับพระผู้ไถ่ผู้ทรงได้รับพระสิริแล้ว แต่เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นอย่างฉับพลันจากการหลับใหลอันลึก และได้เห็นนิมิตอันสูงส่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขา ก็เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดีและความยำเกรง

ขณะที่พวกเขาเพ่งมองรูปร่างอันรุ่งโรจน์ของพระอาจารย์ผู้เป็นที่รักของตน

พวกเขาจำต้องยกมือขึ้นป้องดวงตา เพราะไม่อาจทนต่อพระสิริอันไม่อาจพรรณนาได้ซึ่งห่อหุ้มพระองค์ไว้ และแผ่รัศมีสว่างออกมาดุจแสงของดวงอาทิตย์ได้เป็นอย่างอื่น ในช่วงเวลาสั้น ๆ

เหล่าสาวกได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนทรงได้รับพระสิริและทรงถูกยกชูต่อหน้าต่อตาพวกเขา

และทรงได้รับเกียรติจากบรรดาผู้ทรงรัศมีซึ่งพวกเขาจำได้ว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปราน” The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.